

ЗЕМЯТА след ПОТОПА

Преди всичко знайте това, че в последните дни ще дойдат присмиватели, които с подигравките си ще ходят по своите страсти и ще казват: Къде е обещаното Му пришествие? Защото откакто са починали бащите ни, всичко си стои така, както от началото на създанието.
Второ послание на апостол Петър 3:3,4

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС Битие 11:3-9

Преди няколко години с класа ми по социология посетихме сирийска изложба в музея. Нямах търпение да я видя - всички онези предмети, толкова дълбоко напоени с Библейска история и носещи духа на древността. И не останах разочарован. Имаше скулптури, погребални маски, бижута, оръжия. Флейта с шест дупки, глинени съдове, снимки от различни разкопки, както и предмети на изкуството, които представяха живота в Сирия и по този начин връщаха отново към живот историите от Библията.

Веднъж посетих една японска експозиция. Имаше ги обичайните лакирани порцеланови вази, макети на самураи, украшения за косата на гейшите, широките копринени пояси, кимона, портрети и големи бамбукови паравани. По стените висяха японски стихотворения и поговорки. Един експонат прикова вниманието ми: нефритено покривало върху една мумия. Няколкостотин едно-инчови квадратчета нефрит, зашити едно за друго. Наметалото за пръв път излизаше извън територията на Япония.

Често си мисля за нашата, моята собствена култура - филипинската:

**Имало е време, когато
всички са говорили
еден език.**

как поздравяваме възрастните, като взимаме ръката им и я притискаме до челата си, за да ни благословят; или за танците ни, които включват в себе си мюсюлмански, испански и различни военни мотиви. Дори в

традиционната филипинска сватба много често се усеща испанско влияние - дали ще е спускане на голямо копринено платно и златно въже, завързано пог формата на осмица, върху младоженците, или замеряне с малки монетки, докато танцуват. По време на приеми или тържества различните диалекти често се смесват със звука на музиката, защото хората общуват помежду си. От Библията разбираме, че е имало време, когато всички са говорили един език. Тогава хората решили да си издигнат кула до небето (Бит.11:1,3). В Битие 11:6-8 Бог казва: "Щом като те са един народ, коговорещ общ език, и са почнали да правят това, и няма да има нищо невъзможно за тях, каквото и да било нещо, което биха намислили да направят, нека слезем и там да разбъркаме езика им, така че едни други да не разбират езика си. Така Господ ги разпръсна оттам по лицето на цялата земя; а те престанаха да градят града."

След провала на Вавилонската кула Земята получи богатството на различните култури, езици и традиции. Интересно е да си помислим как бихме живяли в един такъв банален и еднообразен свят, в който всички говорят еднакво, обличат се еднакво и действат винаги в едно. Бог определено "си е знаел работата", когато е разпръснал народите по различните краища на земята и им е дал различни езици.

“ПРЕДИ” МИ ХАРЕСВАШЕ ПОВЕЧЕ!

ЧЕРНО НА БЯЛО

Битие 9:20-25

Спомням си една много проникновена сцена от ТВ шоуто M*A*S*H. Усещайки силна болка, ефрейтор Рагър О'Райли влиза обезсърчено в палатката на докторите Хоуки Пиърс и Б.Дж.Хъникът.

Рагър (отпива от домашно приготвения гъин на Хоуки и прави гримаса на отвращение): Мислех си, че от това човек трябва да се почувства по-добре.

Б.Дж.: Не, от него просто спираш да чувстваш каквото и да е.

Ной беше “оплескал” нещата. Беше изпаднал в очевиден грях, беше се върнал към зреха. Беше изминал пътя от благоразположението в Божиите очи - “човек праведен, непорочен между съвременниците си; той ходеше по Бога” (Бит. 6:9) - до въргяне гол и пиян в шатрата си. Как е възможно това?

Ной познаваше и двете страни на Сътворението. Той беше израснал и изживял по-голяма част от тогавашния си живот в “Божията земя” - такава, каквато я бе създал Творецът. След потопа той бе живял достатъчно, за да може да сее, да прибира реколтата, да отглежда и събира грозде, да го стъпка и да го остави да ферментира. (И вероятно годините са били не малко, като се има предвид, че четвъртият син на Хам - Ханаан, е бил достатъчно голям, за да бъде прокълнат за участието на баща си в тази злополучна случка.) Ной беше иззубил много по време на потопа. Вероятно можем да разберем, защо сега, когато трябва да се гледа как децата и внуците му продължават своя живот по същата наклонена спирала, на Ной му е било нужно да лекува по някакъв начин своята емоционална болка.

Според коментара на Дейвид Гузик “някои хора смятат, че единственото прегрешение на Хам е било, че е видял баща си гол и пиян, че му се е подиграл, присмивал се е на един баща и Божии човек. В еврейския оригинал пише буквално, че Хам “разказа с удоволствие” какво е видял в шатрата на баща си. Сърцето му е било готово да се подиграе на баща си и да злепостави авторитета на един Божии човек.”² Фактът, че собственият му син проявява таква неуважение към него, трябва да се е смесил с вината, която е изпитал самият Ной, уловен в толкова неудобно положение.

“Само внимавай и усърдно пази душата си, да не би да забравиш делата, които си видял и да не би да ги забравиш през всички дни на живота ти; но ти напомним на синовете си и на внуците си” (Втор.4:9). Нещо таква трябва да се е въртало в главата на Ной, докато е гледал децата и внуците си. Какво е искал да помнят те? Какво е искал да предаде на потомците си? Да гледа как тези, които обича, които е спасил, се убиват заради грешните решения, които взимат - изборите, които правят и които Ной не може да повлияе - от всичко това трябва да го е боляло много, нали? Но този път Ной запази болката за себе си. Вместо да я даде на Боз, който щеше да я сваля от раменете му.

Как мислите?

1. Какво казват следните текстове за сърцето? 1 Царе 3:9,12; 2Лет.7:10; 32:25; Йов 31:9,33; 33:3; Пс.4:7; Мат.12:34

2. Познавате ли някоя “обществено допустими” лекарства за душевна болка? Какви други фактори може да са допринесли за залитането на Ной след потопа?

Ной беше иззубил много
по време на потопа.

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Битие 9:11; 2 Петрово 3:3,4

Божият отговор на потопа (Бит.9:1-17)

Битие 9:1-17 съдържа Божиите “заключителни разпоредби”, след като предизвиканият от Него катаклизъм беше приключил. Тук веднага проличава разликата между това ново начало и началото на всички начала в Егемската градина. Човекът никога вече нямаше да има господство над всичко живо. Сега всички живи същества щяха “да се страхуват... и да треперят...” (Бит.9:2) в присъствието на човека. Вместо да се храни само с растителни продукти (Бит.1:29), човечеството получи правото да яде “всичко живо, което се движи” (Бит.9:3). Божиите наставления продължаваха с начините, по които да се консумира месото (ст.4,5), уважението му към човешкия живот (ст.5,6) и едно ехо от отговорността, възложена на човека още в Егем, да засели Земята (ст.7).

Стихове 8-17 подчертават завета, сключен с Ной и потомците му, в който Бог обещава никога вече да не унищожава Земята с потоп. Знак за този завет ще да бъде дъгата, едно видимо напомняне за Божието обещание: “Когато докарам облак на земята, дъгата ще се яви в облака; и ще си спомня завета Си, който е между Мен и вас и всичко живо от всяка твар;

Този „нов“ свят беше
обърнат, кажи-речи,
надолу с главата.

и водата няма вече да стане потоп за изтреблението на всяка твар” (ст.14,15). Наистина в това безусловно обещание Господ по неоспорим начин проявява Своята милост и любов към Своето Създание.

Първият отговор на човечеството (Бит.9:18-29)

В отговор на завета Ной и семейството му не дават никакво обещание за послушание, поне Библията не ни дава сведения за такова. Вместо това виждаме как Ной веднага насажда лозе и се напива от плодовете на труда си (ст.19,20). Синът му Хам (баща на Ханаан) го вижда да лежи разсъблечен в шатрата си и казва на грузите си дъвама братя за това. И така, точно както стана и при грехопадението в Егем, този “нов” свят беше кажи-речи обърнат надолу с главата. В гнева си Ной изрича проклетия и благословения над тримата си сина, които всъщност са и началото на дълги раздори, битки и войни между родове, племена и народи.

Поколения (Бит.10:1-32)

Писанието продължава с изброяване на потомството на Ной в цяла една глава. Яфет имал седем сина, “от тях се разделиха островите на народите” (Бит.10:5). Хам имаше четирима сина, един от които впоследствие основава Вавилон и Ниневия. Достатъчно е да се взгледат в потомците на Хам, за да открием враговете на Божия народ (ст.14-19). Това доказва, че Ной ненапрасно го е прокълел. Сим, последният брат, имаше петима сина, които се заселиха на изток. От тези трима братя и децата им “се пръснаха

народите по земята след потопа“ (ст.32).

Грешка, голяма като кула (Бит.11:19)

Трябва да приемем, че за известно време потомците на Ной са живеели заедно в относителна хармония, защото Библията ни казва, че са пътували на изток заедно. Но, точно както в Егемската градина, недоволството на хората от начина им на живот растеше. Когато намериха поле в Сенаарската земя, те решиха да си построят град с “кула, чийто връх да стига до небето; и да си спечелим име, да не би да се разпръснем по лицето на цялата земя“ (Бит.11:4). Под повърхността на този замисъл стои едно прикрито недоверие в Божиите обещания - недоверие, което би могло да се загнезди в сърцето само когато си се отдалечил от Божието присъствие. За да предпази хората от прекаленото чувство за само-гостатъчност и мощ, Бог игва и обърква езиците им - факт, който остава непроменен и досега. Това е била причината да спре строежът на кулата във Вавилон и да се разпръснат хората “по лицето на цялата земя“ (ст.8). За пореден път грешните замисли на хората биват осуетени. Но колко време е нужно, за да гоїде следващата проява на бунт?

Началото на един народ (Бит.11:10-32)

И точно тук, в средата на една безперспективна картина на човешкото падение, изведнъж попадаме на пасаж, който ни посочва източник на надежда. Библията отново ни изброява последниците на Сим, този път с педантична точност, която ни показва намерението на автора. В стих 23 имената ни стават познати - Нахор, Тара и в крайна сметка Аврам. Като четем внимателно последните стихове от тази глава, ние ще забележим добротата в сърцето на Тара, бащата на Аврам, който осиновява своя внук Лот, след смъртта на баща му. Дори Аврам да не е израснал в лична връзка с Бога, той трябва да е имал добър пример за човешко достойнство от своя земен баща. От своя баща Аврам може да е възприел и идеята за преместването от едно място на друго - тъй като баща му премества семейството в Ханаан преди да умре. Тези малки детайли ни подсказват как Бог подготвя Аврам за живота, който е планирал за него. Дори преди да усетим Божието присъствие, Неговият Дух работи в нас, за да ни оформи за службата и плана, който Той има за нас. Не е ли това един прекрасен намек, мимолетен поглед към мъдростта на Спасителя! Не е ли прекрасно да видим, че Той не само различава въркотията, която всеки от нас предизвиква в живота си, но и проправя път за нас, мисли предварително и за бъдещето. Той подготвя за живота един човек (Аврам), който по-късно ще стане баща на народ, от който по-късно ще произлезе Месията...

Как мислите?

1. Какво е общото между греховете на Адам и Ева в Егемската градина, на хората преди потопа, на Ной и децата му скоро след потопа, и на хората, които тръгнаха да строят кулата?

2. Това съоръжение по някакъв начин отразява ли се и в днешното общество, днешната църква - и в частност в твоя живот?

3. Прочетете 2 Петрово 3:3,4. Грехът до голяма степен ще владее на земята в последните дни. Как можете да помогнете на себе си, за да се защитите срещу това греховно влияние, което е надделяло над толкова милиони хора в човешката история?

СТРОИТЕЛИТЕ ОТ ВАВИЛОН СА ЖИВИ И ДНЕС

СВИДЕТЕЛСТВО

Псалом 33:10,11; Матей 24:38,39

Проектите на строителите от Вавилон се разбиха на пух и прах. Паметникът на тяхната гордост се превърна в символ на безумието им. Но хората и днес продължават да се движат в този курс, стремят се към самоудовлетворяване и отхвърляне на Божия закон. Това е и принципът, който Сатана се опита да прокара на Небето; същият принцип, който водеше и Каин, когато представи своята жертва. И днес има строители на кули. Езичници, атеисти, които изграждат теориите си върху предпологаемите заключения на науката и отхвърлят изявеното Божие Слово. Те си позволяват да критикуват Божието морално управление, те презират законите му и се гордеят с неограничените възможности на човешкия мозък. "Понеже присъдата против нечестиво дело не се изпълнява скоро, затова сърцето на човешките чада е всецяло предадено да върши зло" (Екл.8:11).

В един привидно християнски свят мнозина се отклоняват от ясните учения на Библията и си изграждат религии, базирани на човешки спекулации и приятни басни. Посочват към своята кула и търсят там начин да се изкачат до небето. Хората се увличат по учения, които им проповядват,

И днес има строители на кули.

че грешникът няма да умре, че не е нужно да се покоряваш на Бога, за да постигнеш спасението. Ако имащите се за Христови последователи бяха готови да приемат Божиите стандарти, те щяха да могат да

се обединят в едно. Но докато човешките разсъждения и мъдрост се поставят над Свящото Му Слово, винаги ще има разделения и разногласия.

Настоящето объркване, противоречието между различни религии и секти, се определя много точно с термина "Вавилон", който Откровение свързва с църквите от последното време, които държат прекалено много на този свят. Мнозина се стремят да си изградят небе тук на земята чрез натрупване на власт и богатство. Те се "присмиват и говорят нечестиво за насилие; говорят горделиво" (Пс.73:8), потъпкват човешките права и не зачитат Божествения авторитет. Горделивият може за известно време да се радва на силата си и да преуспява във всичко, с което се захваща, но в края ще открие само разочарование и разруха.

"Наближило е времето на Божия съд. Всевишният ще слезе, за да види какво са изградили човешките чада. Върховната Му сила ще бъде разкрита, делата на човешката гордост ще бъдат потъпкани. "Господ гледа от небето, наблюдава всички човешки синове; от местообиталището Си гледа всички земни жители" (Пс.33:13,14) „Господ осуетява намеренията на народите; прави безполезни мислите на племената. Намеренията на Господа стоят твърди до века, мислите на сърцето Му - от род в род" (ст.10,11)."

1 "Патриарси и пророци"

КАК ДА СИ ВЗЕМЕМ ПОУКА?

ИМА КАК

2 Петрово 3:3,4

Виждаме, че в първите дни след потопа Божията любов към хората се изразява във всичко, което Той прави за по-лекото им оцеляване. Той се грижи за тяхното щастие и ги предпазва от страха от нов потоп. Но въпреки това историята за пиянството на Нои и неуважителното отношение на Хам показват наченките на незачитане на авторитета. По-късно, когато следпотопните хора опитват да си построят кула, ние виждаме отново Божията милост и справедливост към бунтуващите се в разбъркването на езиците им.

Следователно, въпреки промените от потопа и последвалия резултат, ние отново откриваме Бог да прави опити (поради любовта, милостта и справедливостта Си) да предпази хората от същите грехове, които доведоха до необходимостта от потоп и прочистване на света. Следпотопните хора се провалиха в това да си вземат поука, да се поучат от предишните грешки. А това е един много важен урок за нас.

Като погледнем към техния провал, откриваме пет важни стъпки, които трябва да следваме, за да усвоим уроците, които Бог се опитва да ни научи.

1. Винаги поставяй Бога на първо място! Едно от първите неща, които Нои извършва след излизането от ковчега, е да построи олтар на Бога. По същия начин и за нас първата мисъл и работа трябва да е да изразим благодарността си към Господа. "Всяка проява на Неговата любов и милост към нас трябва да бъде осъзната и приета с благодарност, да ѝ се отговори с дела на посвещение и дарове в помощ на делото Му." 1

2. Оглеждай се за безезите на Божиите обещания! Точно както Бог постави дъгата на небето, за да бъде знак на обещание към обитаващите земята след потопа, така и на нас Бог е дал "скъпоценните ни и твърде големи обещания, за да станете чрез тях участници на божественото естество, като сте избягали от произлязлото от похотта разложение в света" (2Петр.1:4).

3. Не превръщай Господните благословения в проклетия, като обикнеш даровете повече от Дарителя или като ги използваш по неправилен начин. Ако поставим благословенията на здравето, парите, образованието, кариерата или каквото и да било друго благословение пред Бога или на мястото на Бога, или ги използваме егостично и неправилно, тези благословения се превръщат в проклетия за нас.

4. Помоли Бога да бъде твоят Водач, Неговото Слово да бъде основа и пътеводна светлина в живота ти. Ако вървим по своя си път, няма да стигнем до никъде, както стана със строителите на Вавилонската кула. Но ако позволим на Божията истина да озари умовете ни и с любов и вяра последваме пътеките, по които ни води Неговото Слово, ние ще имаме "светилник на нозете... и виделина на пътеката" (Пс.119:105).

5. Позволи на Бог да те отдалечи от всичко, което може да ти попречи да си вземеш поука. Бог заръча на Авраам да напусне семейството и приятелите си и да отиде в Ханаанската земя, защото знаеше, че тяхното езическо влияние ще бъде пагубно за уроците, на които искаше да научи Авраам. По същия начин и ние трябва да сме подготвени, че Бог може да поиска да се отделим от хора или неща, които може да му пречат да извърши в нас това, което иска.

1 Е.Г.Вайт, "Патриарси и пророци"

**Ние виждаме
Божията любов, милост,
справедливост...**

ГЛЕДНА ТОЧКА

Битие 9:11-17; 11:1-9; Притчи 3:5; Деяния 2:39

Бог обеща на човечеството, че никога повече няма да унищожи земята с потоп. Той дори постави знак за завета между Себе Си и хората, които да показва ясното Му и искрено обещание, че никога повече няма да изпрати наводнение, което да унищожи всичко. Но защо хората, които строяха Вавилонската кула, сдържаха да си построят кула, която да достигне до небето? Какво ги подтикна да направят това?

Да лже хората Си и да им обещава нещо, което няма намерение да направи - това изобщо не е част от Божия характер. Господните обещания са истинни и искрени. Затова и обещанието Му, че никога повече потоп няма да унищожи света, е напълно вярно. Да, тези хора не Му повярваха и продължиха да разчитат на своите сили, за да си осигурят безопасност. "Те се стремяха да изградят здание, което да надмине по височина нивото, до което беше достигнала водата по време на потопа. Така те искаха да поставят себе си над всякаква възможна опасност."¹ Те вярваха, че отговорът на тяхната нужда от безопасност е кулата.

**Човечеството
винаги се е бояло от
непознатото.**

С други думи, тези хора просто не вярваха на Бога. Вместо това се доверяваха на своите собствени усилия и разбираше. Много от тях дори не вярваха

в самото Му съществуване. Някои отказваха да повярват в обещанието, което по-възрастните им предаваха. Те не зачитаха "някакъв" завет, сключен преди тях да ги е имало. Невярващите в съществуването на Господа се вдигнаха на бунт - решиха да си построят кула. Тя се превърна в символ и проявление на бунтовната мисъл, в която тези хора избраха да вярват. Като се довериха на своите сили, те сами избраха пътя и към своето разрушение. Човечеството винаги се е бояло от непознатото. Понякога дори най-искреното обещание се пренебрегва и забравя заради нарастващия страх в умовете и сърцата. Човешките взаимоотношения са разбити от недоверие и съмнение. Хората започват да приемат обещанията като обикновени думи и продължават да ги нарушават. Но Бог е толкова по-различен от човека! Той наистина има предвид това, което казва, и ти можеш да се довериш на всяка Негова дума. Ако Божиите хора се доверят на Всемогъщия Господ, те няма да се притесняват за нищо, което им предстои. Той им е обещал, че никога няма да се заблудят и че Неговият жезъл ще ги утешава (Пс.23:4). Историята, събитията, свързани със строителите на Вавилонската кула, трябва да ни бъдат за урок - да не се доверяваме на своите сили, нито на нищо земно - материално или нематериално. В противен случай ние ще се предадем на идолопоклонство и ще загубим винаги онази тясна връзка с Бога, на която Той толкова много сгръжи.

Как мислите?

1. Спомняте ли си кои Божии обещания са оказали голямо влияние в живота ви?
2. Как това промени вашите отношения с Него и с околните?

1 Е.Г.Вайт, "Патриарси и пророци"

ЩЕ ПРАВЯ КАКВОТО СИ ИСКАМ...

Петък
10 ноември

ИЗСЛЕДВАНЕ

Римляни 6:16

С две гуми

Ако попитате християните какво е грехът, те най-вероятно ще ви кажат, че грехът е отделяне от Бога. Понякога - както е в случая с Адам и Ева или със следпотопните хора - хората пререшават, като очевидно и безсрамно не се подчиняват на Бога. Но може да сърешши и когато вършиш нещо така, сякаш Бог не съществува, сякаш Той не е част от плановете ти. Такъв е случаят на Ной, който се опитва да "подобри" качеството на своето грозде, да го направи такова, че да заглуши гласа на съзнанието му, да притъпи болката му - избор и решение, които са имали от тогава насам толкова ужасни последици. Тук, естествено, попадат и жителите на Вавилон и техният опит, търсенето им на път, по който да достигнат до небето, като заобиколят Бога.

Нека не заобикаляме Бога, а да се съветваме с Него по всеки въпрос в живота си.

А защо не...

- ...нахвърляте в паметта си места, хора или случки, които са ви подтикнали да вземете важни решения в своя живот, решения за добро или зло. Как ви карат да се чувствате тези спомени? Как се чувствате сега в сравнение с тогава? Сравнете добрите и лошите решения.

- ...си изградите план, чрез който да направите Бог неотлъчна част от взимането на ежедневните си решения, особено ако чувствате, че голяма част от решенията ви не Го радват особено - или направо го отхвърлят.

- ...изберете библейски текст, свързан с греха (например Римл.3:23), който да парафразирате така, че добие смисъл за човек, който не е запознат с библейските доктрини.

- ...помолите различни хора да опишат греха и запишете техните отговори. По какво си приличат или се различават техните отговори? Как техните виждания се отнасят към библейското становище за греха?

- ...анализирате решенията, които сте взимали под влияние на Бога или без Него. Какви са били резултатите и защо?

Полезни връзки

Римляни 3:12-18.

Е.Г.Вайт, "Патриарси и пророци", гл.7,8